

Szanowna Komisjo, w załączniku przesyłam swoją opinię dotyczącą projektu ustawy o zmianie KRiO, KPC, KK druk nr 63. Jednocześnie zwracam się z uprzejmą prośbą o niepublikowanie moich danych osobowych na stronie internetowej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Z wyrazami szacunku, P.C.

Sz. Pan Przewodniczący Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 600-902 Warszawa

Niniejszym składam wniosek o przyjęcie projektu ustawy zawartego w druku nr 63 z 2020 r. jako że projektowana ustawa jest potrzebna w polskim ustawodawstwie i oczekiwana przez społeczeństwo.

UZASADNIENIE

Jak słusznie wskazano w uzasadnieniu ustawy, obecne przepisy prawa z zakresu KRiO oraz KPC nie gwarantują, w wystarczającym stopniu, dziecku jego prawa do wychowania przez oboje rodziców, w sytuacji gdy rodzice żyjący w rozłączeniu są w konflikcie. W przypadku braku chęci współpracy rodzica, u którego dziecko przebywa przez większą część czasu, wspólne wychowywanie dziecka jest iluzoryczne. Pozostawienie pełnej władzy rodzicielskiej rodzicowi, który ma jedynie orzeczone kontakty z dzieckiem, w takiej sytuacji jest teoretyczne – gdyż nie ma on realnej możliwości do współdecydowania o sposobie wychowania dziecka czy też wpływu na bieżące decyzje w życiu dziecka. Nie ma środków do dostatecznej egzekucji wykonywania władzy rodzicielskiej, a tym samym do egzekwowania prawa dziecka do wychowania przez oboje rodziców, gdyż władza rodzicielska jest jedynie pochodną uprawnienia dziecka do bycia wychowanym przez oboje rodziców. W KPC jest wprowadzone sankcja majątkowa za uchylanie się od wykonywania orzeczeń sądu w przedmiocie kontaktów, lecz jak słusznie wskazano w uzasadnieniu są one niewystarczające.

Proponowane przepisy karne powinny w należyty sposób zabezpieczać dobro jakim jest dobro dziecka, w postaci prawa dziecka do osobistych kontaktów z obojgiem rodziców i bycia współwychowywanym przez nich. Jest to niezbywalne prawo dziecka, które ma wspomóc jego prawidłowy rozwój i jego ograniczanie powinno być stosowane tylko gdy zagrożone jest bezpieczeństwo dziecka. Proponowane przepisy karne, poprzez spełnienie swojej roli prewencyjnej oraz wychowawczej powinny skutecznie zniechęcać nie tylko do alienacji rodzicielskiej ale również do tzw. „porwań rodzicielskich”, które niewątpliwie stanowią źródło silnego stresu u dziecka. Wartością dodaną wprowadzenia tychże przepisów będzie wzmocnienie szacunku do wymiaru sprawiedliwości, poprzez nałożenie sankcji karnej za nieprzestrzeganie postanowień Sądu opiekuńczego w zakresie kontaktów z dzieckiem, które do tej pory takiej egzekucji były pozbawione.

Odnosząc się do krytyki projektu w opiniach opublikowanych do tej pory, to na wstępie należy podkreślić, że ich autorami są beneficjenci obecnego systemu, który pozbawiony jest skutecznego egzekwowania prawa dziecka do osobistej styczności z drugim rodzicem.

Odnosząc się do podnoszonej kwestii uniemożliwiania kontaktów z uwagi na zagrożenie zdrowia i życia dziecka to należy podkreślić, że taka sytuacja stanowi stan wyższej konieczności, który ex lege wyłącza możliwość penalizacji danego zachowania. Winno to być jednak każdorazowo przedmiotem badań Sądu karnego, w kontekście całości materiału dowodowego, nie zaś subiektywną oceną rodzica sprawującego pieczę nad dzieckiem.

Poza tym należy pamiętać o treści art. 756¹ KPC, zgodnie z którym Sąd opiekuńczy może wydać zabezpieczenie na posiedzeniu niejawnym, bez obecności stron i niezwłocznie. W sytuacji gdyby kontakt dziecka z rodzicem był niebezpieczny Sąd już teraz posiada prawne narzędzia do szybkiej reakcji polegającej na udzieleniu zabezpieczenia zmieniającego zakres kontaktów z dzieckiem lub jego miejsca zamieszkania.

Odnosząc się zaś co do zagrożenia wynikającego z orzekania a priori pieczy naprzemienną w sytuacji konfliktu rodziców żyjących w rozłączeniu, to należy zauważyć że Sąd opiekuńczy nie będzie zobligowany do bezwzględnego stosowania pieczy naprzemienną, a jedynie powinien rozważyć takie rozwiązanie w pierwszej kolejności, pod warunkiem braku negatywnych przesłanek. Sąd orzekając o miejscu zamieszkania dziecka, władzy rodzicielskiej czy kontaktach nie bazuje jedynie na pojedynczych artykułach z KriO, ale bierze pod uwagę całokształt otoczenia prawnego, a przede wszystkim dobra dziecka, które powinno mieć stabilizację i swobodny dostęp do obojga rodziców. Nie sposób spodziewać się, że po nowelizacji przepisów Sądy będą orzekać pieczę naprzemienną w sytuacji gdy rodzice mieszkają w znacznej odległości od siebie, gdyż rodziło by to negatywne skutki dla dziecka jak choćby częsta zmiana szkoły. Jednak w sytuacji, gdy oboje dają dobrą gwarancję wykonywania władzy rodzicielskiej i mieszkają stosunkowo blisko siebie (a tak dzieje się w większości przypadków) nie ma przeszkód by Sąd taką pieczę orzekł, jeśli będzie tak wprost wynikało z przepisów.

Jak więc wykazano, uchwalenie proponowanego projektu ustawy jest potrzebne by lepiej chronić interes dziecka i społecznie oczekiwania, dlatego wnoszę jak na wstępie.

Z wyrazami szacunku
P.C.

Proszę o nieumieszczanie moich danych osobowych na stronie internetowej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.